

הדור בד"ם

גליון שבועי להגברת הקצף והחיות בלימוד ה'דבר מלכות'

ב"ה, ימות המשיח, חודש אלול תשע"ג | הוצאה מיוחדת לקראת חודש תשרי תשע"ד | גליון פ"א | פנימי

מאחורי השיחה

האור שהפציע בוקר אחד...

« צעדתי, כמידי בוקר, ל-770 כדי להתפלל עם הרבי תפילת שחרית. בעודי נכנס פנימה, אני מבחין בר' חיים שאול ברוק מ'מועד הנחות בלה"ק' רץ כשהוא מתנשף, בידו ערימת קונטרסים 'טריים' והוא מניח אותם על השולחן. אני שומע דיבורים שיצא קונטרס לא רגיל. איש לא הסביר מה המיוחד בו, מלבד הכותרת 'קונטרס בית רבינו שבבבל'.

עד מהרה פשטה השמועה בקרב התמימים ואנ"ש כי יצא לאור קונטרס חדש ומופלא שיש בו 'גילויים חדשים ומבהילים שאוזן לא שמעה מעולם'.

התחלנו לגמוע בשקיקה את הקונטרס החדש, מנסים למצוא את ה"קוועטשים"

המיוחדים. אלה עד מהרה זהרו והאירו באור יקרות. התחושה היתה נעלית ומיוחדת. התפילות עם הרבי באותו יום היו בטעם שונה לגמרי.

בבת אחת הרגשנו שהרבי מרומם אותנו טפחיים מעל הקרקע ומגביה אותנו לעולמות אחרים; נותן לנו להבין את מעלתו העצומה של "בית חיינו" שמהיום מסתמא יכונה גם "בית רבינו שבבבל" או "בית משיח". הבנו היטב שנכנסנו לתקופה חדשה ונעלית. הרבי פתח צינור חדש בהתקשרות.

"רבנו, נשיא הדור, הוא גם המשיח גואלן של ישראל בדור" (מתוך הקונטרס) יוצא כעת מתפילת שחרית. ההתבוננות ברבי שונה לגמרי. "מה

נורא המקום הזה, אין זה כי אם בית אלוקים וזה שער השמים". התחושה היא שממשיים את הגאולה בידיים.

ואז, בעיצומה של ה'ריתחא דאורייתא', כאשר התמימים מדייקים בכל אות ותג בשיחת הקודש שכמותה לא זכו מאז ומעולם, נודע שעלי ההגהה של הקונטרס היו על שולחנו הטהור של הרבי מספר חודשים, ורק בערב יום הבהיר כ' מר חשוון, יום ההולדת של אדמו"ר הרשב"ב נ"ע, זכינו לגילוייה.

דבר "בית רבינו שבבבל" מגיע לכל מקום ומקום אשר דבר המלך ודתו נשמע שם. החסידים מבינים שהחלה תקופת התגלות חדשה, הקונטרס היה

עוד ביטוי מוחשי לכך שהגענו לשלב של משיח בגילוי. הרבי מגלה עניינים נעלים שהיו כמוסים באוצרו של מלך, וכעת הוא מורה לפרסמם לכל העולם באופן של לא יכנף עוד מוריך, ללא העלמות והסתרים.

ביום שני כ' במר חשוון, נסע הרבי לאהל הק' ואני עמדתי לראות את הרבי יוצא. והנה אני מבחין כי בידו הקדושה של הרבי נמצא הקונטרס החדש.

הקונטרס הק' לא מש מסידורו של הרבי כל הימים עד לכ"ז אדר ראשון, מה שהראה על החביבות המופלאה שרוחש הרבי לקונטרס זה.

(מיומנו של אחד התמימים. פורסם ב'בית משיח' גליון 531)

גליון מיוחד ומוגדל בנושא:

'קונטרס' בית רבינו שבבבל'

אנ"ק ח"ד ע' כ"ד:

"והלוואי היו אנ"ש, ובפרט התמימים, מודקקים בדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, אפילו בשיחותיו, ובפרט אלו משנת השי"ת והשנה שקדמה לה"

פנינים

מדברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

« דוקא במקום זה ישנה ההכנה ל'מקדש אדני כוננו ידיך'. ואע"פ שמקומו באה"ק ובעיה"ק ובהר-הקדש, ובקדושה שבקדושה – הרי דוקא כאן ישנו במיוחד הענין דמעשינו ועבודתנו בזמן ובסיום הגלות, שזהו הענין דהפצת המעינות חוצה.

. . . וזוכים לכל הענינים, לג' הענינים הנ"ל ול'מקדש אדני כוננו ידיך' – תיכף ומיד במקום בו נמצאים עתה, שנשיא דורנו דורש – ופועל – שלכל לראש יהי הגילוי ד'מקדש אדני כוננו ידיך', דוקא במקום זה, שבו הי' בעשר שנים האחרונות.

(שיחת כ"ח סיון תנש"א, אחר תפילת מנחה. בלתי מונה)

« מבואר בלקו"ת ש'משחרב ביהמ"ק, הגם שאין אנו יכולים להשתחוות, עכ"פ נתפשטה קדושת הארה זו אפס קצהו במקדש מעט, בהכ"נ ובהמ"ד", ועאכו"כ – בהכ"נ ובהמ"ד מיוחדים, וע"ד – של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו.

ואכן "עושים גם היום" – שכמה וכמה עשירות מישראל מטלטלים את עצמם מבתים ומקומם, כדי לשהות במשך מועדי חודש תשרי בד' אמותיו של נשיא דורנו, מעין ודוגמת וזכר לענין דעלי' לרגל בזמן שביהמ"ק הי' קיים.

(שיחת ש"פ נה, ו' מרחשון תשמ"ז. בלתי מונה)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

כמה מעלות יש ב-770?

ידוע הסיפור אודות הרה"ח הרה"ת ר' יצחק הכהן ע"ה הענדל (מי שהיה לימים רב קהילת חב"ד במונטריאול), שבהיותו בחור הגיע ללמוד ב-770, אך מכיון שהרבי הריי"צ לא חש אז בטוב ולא היו התוועדויות – רצה לחזור לביתו. כשפנה לרבי מלך המשיח שליט"א וסיפר לו על מחשבתו זו, אמר לו הרבי "הגיע הזמן לקבל מהקירות של 770..."

ביטוי זה עלול להישמע לאי-מי כ"צחות חסידית", אולם כשלומדים את השיחה הנפלאה של "קונטרס בית רבינו שבבבל", שבכל דור ישנו ה"בית רבינו שבבבל" של אותה תקופה, שהוא הבית מקדש מעט העיקרי של זמן הגלות ושם שורה השכינה – מבינים מעט יותר את עומק הביטוי. מבינים ש-770 הוא מקום שצריך להיות בו גם בתקופה כזו שלא רואים ושומעים את הרבי, גם כאשר בעיניים גשמיות אנו לא רואים את מלכנו משיחנו, הרי שמקום זה הוא המקום הכי קדוש בעולם, כאן שורה השכינה, וממילא, כדברי הרבי "בודאי שכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו . . נמצא באותו מקום שבו נמצא הקב"ה", אין מקום יותר מתאים לחסיד מ-770...

ואכן, כבר בלימוד ראשוני של השיחה, מבינים את המסר הפשוט העולה ממנה – ש-770 הוא "בית רבינו שבבבל", והוא המקום שבו שורה היום עיקר השכינה. אולם כשחוזרים ולומדים את השיחה בעיון, משיגים יותר ויותר את גודל מעלתו של המקום.

« שלוש דרגות קדושה בבתי הכנסת

כשמעיינים בשיחה, מגלים כי מופיעות בה שלוש דרגות שיש בבתי כנסת בזמן הגלות, זו למעלה מזו, כשהדרגה השלישית והנעלית מכולם, היא הדרגה של "בית רבינו שבבבל":

בסעיף ב' בשיחה הרבי מוכיח שיש חילוקי דרגות ברמת השראת השכינה בבתי הכנסת. הרבי מביא את דברי הגמרא בתחילת הסוגיא שבכל מקום שגלו עם ישראל – שכינה עמהן. "גלו למצרים שכינה עמהן . . גלו לבבל שכינה עמהן . . בבבל היכא? אמר אביי בבי כנישתא דהוצל ובבי כנישתא דשף ויתיב בנהרדעא. ולא תימא הכא והכא, אלא זמנין הכא וזמנין הכא".

הרבי מנתח את דברי הגמרא: כל בית כנסת נקרא "מקדש מעט" ובכל בית כנסת שורה השכינה, אם כן, מה כוונת הגמרא כשמציינת שני שמות של בתי כנסת מסוימים בהם שורה השכינה? – הגמרא מתכוונת לבתי כנסת מיוחדים שבהם יש גילוי שכינה באופן נעלה יותר, "מקום שניכר שהיא שורה שם". בתי כנסת מיוחדים שמרגישים בהם את הקדושה. ובתי כנסת כאלה – בהם יש גילוי שכינה – יש יותר מאחד בדור.

אולם, ממשיך הרבי, לאחר מכן ממשיכה הגמרא ואומרת ש"לא תימא הכא והכא", אל תאמר שבשני בתי הכנסת שורה עיקר השכינה, "אלא זמנין הכא וזמנין הכא", במקום אחד דווקא. מכיון ש"ישנו מקום מיוחד (אחד, יחיד ומיוחד) שהוא תמורת המקדש שבירושלים", וכמו שבית המקדש היה רק אחד, כך גם אותו מקום בו שורה עיקר השראת השכינה, הוא מקום יחיד ומיוחד, רק במקדש מעט העיקרי של זמן הגלות!

ככל שלומדים את השיחה יותר פעמים ויותר בעיון, מגלים מעלות נוספות שישנם ב'בית רבינו שבבבל' שבדורנו, בליובאוויטש, ש ב ל י ו ב א ו ו י ט ש , ובאותיות הכי פשוטות - 770 נעלה לאין ערוך מכל שאר הבתי כנסיות ששימשו לאורך הדורות כ'בית רבינו שבבבל'...

יוצא א"כ שישנם שלוש דרגות בבתי הכנסת: יש בתי כנסת רגילים, יש בתי כנסת מיוחדים (שניכר שהשכינה שורה בהם), ויש בית כנסת יחיד ומיוחד שבו שורה עיקר השראת השכינה, כ'תחליף' לבית המקדש שבירושלים, וכמוהו יש רק אחד בדור. בית כנסת זה הוא המכונה לאורך השיחה "בית רבינו שבבבל".

אך לא בזה מסתיים הענין: ב"בית רבינו שבבבל" יש עוד כמה וכמה מעלות על שאר בתי הכנסת...

« מעלותיו של "בית רבינו"

המעלה הראשונה ב"בית רבינו שבבבל" (הכתובה בס"א בשיחה), היא המעלה ש"משם יוצאת הוראה לאנשי העיר". כלומר, תכלית נתינת התורה היא כדי שעם ישראל יתנהג בפועל ע"פ הוראות התורה, ומסיבה זו הקב"ה שורה במיוחד במקומות שמהם יוצאת הוראה לעם כיצד להתנהג ע"פ הוראות התורה – "אין להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה". ומכיון שממקומו של "רבינו" יוצאת ההוראה לעם כיצד להתנהג ע"פ התורה, לכן הרי הוא המקדש מעט העיקרי של זמן הגלות שבו שורה השכינה.

מעלה נוספת שיש ב"בית רבינו שבבבל" (המופיעה בס"ג בשיחה), היא המעלה שכשתבוא הגאולה יתחברו כל בתי הכנסת שבארץ העמים לבית המקדש השלישי (ולכן "בית הכנסת הרי הוא מקום המקדש גופי' דלעתיד").

« לסיכום

בכללות יש שלוש דרגות קדושה בבתי הכנסת בזמן הגלות: (א) בתי כנסת רגילים. (ב) בתי כנסת מיוחדים, בהם ניכרת השראת השכינה. (ג) בית כנסת יחיד ומיוחד שבו נמצאת עיקר השראת השכינה 'במקום' בית המקדש. בית כנסת זה הוא הנקרא "בית רבינו שבבבל".

בבתי כנסת אלו המכונים "בית רבינו שבבבל" ישנן מעלות נוספות על פני שאר בתי הכנסת: (א) מהם יוצאת הוראה לעם ישראל. (ב) בתי כנסת אלו יהיו מחוברים ישירות לבית המקדש. (ג) "בית רבינו שבבבל" נמצא נשיא הדור שהוא גם המשיח (שבדור. ד) מבתי כנסת אלו יוצאת השראת השכינה לכל שאר בתי הכנסת שבעולם.

מעלותיו המיוחדות של "בית רבינו" בדורנו על פני שאר ה"בתי רבינו" שהיו בדורות הקודמים הם: (א) בו יתגלה בית המקדש. (ב) ממנו מפיצים את החסידות בכל העולם (וקדושתו הולכת וגדלה עד ביאת גואל צדק).

רוצה לדעת מעלות נוספות על 770? גש ללמוד את הקונטרס פעם נוספת...

ומחדש הרבי ש"חיבור הבתי כנסיות שבכל ארץ העמים לבית המקדש דלעתיד יהי' בהתאם ולפי ערך חילוקי הדרגות שביניהם – שבתי כנסיות המיוחדים שיש בהם מעלה יתירה לגבי שאר בתי כנסיות. . יהיו קודמים בהחיבור לבית המקדש, שיהיו מחוברים ממש לבית המקדש (נוגעים ודבוקים בו, ללא הפסק ביניהם)".

מעלה נוספת שיש ב"בית רבינו שבבבל" (הכתובה בס"ה בשיחה), היא המעלה שבו נמצא נשיא הדור. ומכיון שהשכינה שורה היכן שיש יהודים, ממילא במקום בו נמצא נשיא הדור, שכולל בתוכו את נשמותיהם של כל אנשי הדור, שורה כללות השכינה. בנוסף לכך ישנה המעלה ש"נשיא הדור הוא המשיח שבדור".

ומעלה נוספת שיש ב"בית רבינו שבבבל" לגבי שאר בתי הכנסת (אף היא בס"ה), היא המעלה שמבית זה יוצאת השראת השכינה לכל שאר בתי הכנסיות שבעולם. (ושתי סיבות בדבר: סיבה אחת היא משום שב"בית רבינו שבבבל" שורה כללות השכינה ולכן ממנו נמשכת השראת השכינה לכל שאר בתי הכנסת שבכל העולם. הסיבה השנייה [המופיעה בחלקו השני של הסעיף], היא משום שבבית זה נמצא מלך המשיח, ולכן דווקא מהבית הזה ניתן הכח להחדיר קדושה בעולם ולהביא את הגאולה, כולל ובמיוחד ע"י השראת השכינה בבתי הכנסת).

אך לא בזה מסתיים הענין: ב"בית רבינו שבבבל" שבדורנו זה, יש עוד כמה וכמה מעלות על פני "בתי רבינו שבבבל" שבדורות הקודמים...

« מעלותיו של "בית רבינו" שבדורנו

בסעיף ד' בשיחה ממשיך הרבי ומגלה מעלה מיוחדת שישנה ב"בית רבינו שבבבל" האחרון של זמן הגלות. המעלה היא שבית המקדש השלישי ירד מן השמים במקום האחרון בו "נסע מקדש וישב שם" ומשם הוא ישוב לירושלים. ובמילים פשוטות: בית המקדש ירד ב-770!

(ואגב, למעלה מיוחדת זו מביא הרבי שני טעמים: טעם אחד הוא הכתוב בסעיף ד' בשיחה – שגאולת השכינה מתחילה מהמקום האחרון בו שרתה בזמן הגלות, וממילא גם התגלות בית המקדש (שענינו הוא גילוי השכינה בכל התוקף), תהיה במקום האחרון בו היה המקדש מעט העיקרי בזמן הגלות, ומשם ישוב בית המקדש לירושלים.

והטעם השני שבית המקדש ירד דווקא ב-770 (שכתוב פחות במפורש ואולי הוא מסתעף מהטעם הראשון) מופיע בסעיף ה' של השיחה, שם מסביר הרבי ש"בית רבינו שבבבל", הוא גם המקום בו נמצא מלך המשיח בזמן הגלות ומשם ניתן הכח להביא את הגאולה. ומכיון שכך, "הרי הוא (לא רק ה"מקדש מעט" העיקרי בבבל, "שנסע מקדש וישב שם", אלא גם) "מקום המקדש גופי" דלעתיד", שבו יתגלה המקדש דלעתיד, ומשם ישוב לירושלים".

מעלה מיוחדת נוספת שיש בבית רבינו שבדורנו (ס"ו), היא המעלה שמבית זה מפיצים את תורת החסידות בכל העולם, "אשר ע"י הפצתה חוצה, פועלים ביאת מלכא משיחא".

ומעלה מיוחדת נוספת שיש בבית רבינו שבדורנו (גם היא כתובה בס"ו), היא המעלה שגם לאחר הסתלקותו של הרבי הריי"צ "קדושה לא זזה ממקומה, ואדרבה, באופן ד"מעלין בקודש", "מוסיף והולך", עד ביאת גואל צדק". כלומר שבמשך הזמן מתווספת עוד ועוד קדושה ב-770...

הידעת?

מדוע שורה השכינה ב-770?

בהתוועדות שבת פרשת האזינו תש"נ דיבר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א אודות מעלתו של 770, ובתוך הדברים אמר:

"ועוד ועיקר – שכיון שזהו ביתו של הקב"ה, הרי בודאי שכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (ביחד עם כל הצדיקים) נמצא באותו מקום שבו נמצא הקב"ה, כמובן מהנהגת "יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האוהל", שבודאי למד זה מהנהגת משה רבו, להמצא תמיד באותו מקום שבו נמצא הקדוש-ברוך-הוא".

ובשיחת 'קונטרס בית רבינו שבבבל' אומר הרבי, שהשכינה נמצאת במקום בו נמצאים יהודים, ומכיון שב"בית רבינו שבבבל" נמצא נשיא הדור הכולל בתוכו את נשמותיהם של כל היהודים, ממילא "יש בו השראת וגילוי כללות השכינה. . מעין ודוגמת השראת וגילוי השכינה בבית המקדש".

ומעניין לשים לב, שהסיבה שכל הצדיקים נמצאים ב"בית רבינו שבבבל", זהו מכיון ששם נמצא הקב"ה. ומדוע נמצא שם הקב"ה? – מכיון שהרבי נמצא שם! ...!

מדוע דווקא הנשיא הוא המשיח?

« אחד הגילויים המופלאים שמופיעים בקונטרס בית רבינו שבבבל, הוא שנשיא הדור הוא המשיח שבדור. נושא עדין ורגיש שברוב שנות הנשיאות לא רצה הרבי שידברו עליו ואפילו גער בחסידים שניסו לפרסם זאת. והנה, בשנת תשנ"ב, מוציא לפתע הרבי קונטרס מיוחד, בו מבאר באריכות את העובדה ש"נשיא הדור הוא המשיח שבדור". היה אז ברור לכולם שנשנתו העיתים ואנו עומדים כעת בפתחה של תקופה חדשה – תקופת הגאולה.

והנה הציטוט המדויק מהשיחה: "רבינו", נשיא הדור, הוא גם המשיח (גואלן של ישראל) שבדור⁵⁷, כמו משה רבינו (הנשיא הראשון). "גואל ראשון הוא גואל אחרון", כידוע שבכל דור ישנו "א' הראוי מצדקתו להיות גואל, ולכשיגיע הזמן יגלה אליו השי"ת וישלחו כו", ומסתבר לומר שהוא נשיא הדור, כמפורש בגמרא בנוגע לרבי יהודה הנשיא: "אמר רב⁵⁸ אי מן חייא הוא כגון רבינו הקדוש", "אם משיח מאותן שחיין עכשיו ודאי היינו רבינו הקדוש", הנשיא שבדור⁵⁸.

כשלומודים את הקטע הנ"ל בשיחה בעיון ובהעמקה, ניתן להבחין בענינים ודיוקים נוספים, עליהם מרמז הרבי בלשון השיחה. נעבור בזריזות על ההערות שבאותו קטע, ונמשיך לעיון והתבוננות בעומק יותר:

בגוף השיחה אומר הרבי שבכל דור ישנו צדיק הראוי להיות משיח, "ומסתבר לומר שהוא נשיא הדור, כמפורש בגמרא בנוגע לרבי יהודה הנשיא: "אמר רב אי מן חייא הוא כגון רבינו הקדוש". . הנשיא שבדור". בהערה 57 מוסיף הרבי שרב הוא "רבינו שבבבל, שהוא כמו רבינו הקדוש בארץ ישראל – ועפ"ז י"ל שבדברי רב "היינו רבינו הקדוש" פסק

גם בנוגע לעצמו ש"היינו רבינו שבבבל". ובמילים פשוטות: רב התכוון לומר על עצמו שהוא המשיח שבדור!

[מעניין שדווקא בקטע בו הרבי מדבר על כך ש"נשיא הדור הוא המשיח שבדור", דווקא שם הכניס את הענין של "הוא פסק על עצמו"...]

בהערה הבאה (הע' 58), אודות רב שאמר על רבינו הקדוש שהוא המשיח שבדור, מוסיף הרבי ומביא ציטוט מיוחד מהשדי חמד (ההדגשות בשיחה): "בדרך הזה הי' משוער אצלם בכל דור מי הוא . . רבינו הקדוש . . בדורו אמרו וידעו שהוא המוכן . . וכן הוא בכל דור ודור צ"ל אחד מוכשר שמא יזכו, ועפ"ז כתבו ג"כ תלמידי האר"ז ז"ל שבימיו הי' האר"ז ז"ל, ומסיים "וכ"ז הוא פשוט".

כלומר: בכל הדורות היה צדיק מסוים שהצביעו עליו ואמרו שהוא המשיח. אין זה חידוש של ליובאוויטש, ובוודאי לא חידוש של הדור השביעי. ואדרבה, "כל זה הוא פשוט"...

כעת ניגש להעמיק מעט יותר, מעבר לדברים המפורשים בשיחה:

לא רבים יודעים שבשיחותיו של הרבי מלך המשיח, מופיעים (בכללות) שלושה הסברים מדוע דווקא נשיא הדור הוא המשיח שבדור. ומעניין לציין שבקטע זה בשיחה, כותב הרבי ברמז את כל שלושת הסיבות הללו!

הסיבה הראשונה, היא בגלל דור ישנו צדיק הראוי להיות משיח "ומסתבר לומר שהוא נשיא הדור"! כך, בצורה הכי פשוטה וברורה, בלי להתפלפל הרבה וכלי להסביר יותר מידי – רגש חסידי פשוט אומר שנשיא הדור הוא המשיח. מי זה יכול להיות אחרת? ...

ובעומק יותר יש לומר, שכשהרבי ממשיך ומביא את ציטוט הגמרא "אמר רב אי מן חייא הוא כגון רבינו הקדוש", נכלל בזה גם הפירוש של המפרשים בגמרא שם מדוע דווקא רבי יהודה הנשיא היה המשיח שבדורו. וכך מבאר המהרש"א: "משיח יהיה . . מאותן הבאים מבני דור ועדיין היה להם ממשלה גם בגלות. וכמו שכתוב לא יסור שבט מיהודה". כלומר שמלך המשיח יהיה מנהיג של עם ישראל כבר בזמן הגלות.

ויש לומר, שכוננת הרבי היא גם לפירוש המהרש"א, שהמשיח שבדור חייב להיות מנהיג ישראל. וממילא מובן מדוע דווקא נשיא הדור הוא המשיח שבדור.

סיבה שניה המופיעה בשיחותיו של הרבי לכך שנשיא הדור הוא המשיח שבדור, היא ע"פ דברי המדרש (שמות רבה פ"ב, ד) שמשה הוא גואל ראשון והוא גואל אחרון. ומבאר בזה הרבי (שמח"ת תשמ"ו, בלתי מוגה) ש"ענינו של כל נשיא ורועה ישראל בדורו הוא – משה רבינו שבדורו, "אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא" . . ומכיון שמשה רבינו הוא גם משיח צדקנו, "גואל ראשון הוא גואל אחרון", נמצא, שנשיא הדור, משה רבינו שבדור, הוא

ברוב שנות הנשיאות לא רצה הרבי שידברו על כך שהוא המשיח. הרבי אפילו גער בחסידים שניסו לפרסם זאת. והנה, בשנת תשנ"ב, הרבי מוציא קונטרס מיוחד, בו מבאר באריכות את העובדה ש"נשיא הדור הוא המשיח שבדור"...

גם משיח צדקנו שבדור".

וי"ל שגם סיבה זו מרומזת בדברי הרבי כאן בשיחה, כשאומר ש"רבינו, נשיא הדור, הוא גם המשיח שבדור, כמו משה רבינו (הנשיא הראשון), גואל ראשון הוא גואל אחרון".

וסיבה שלישית לכך שנשיא הדור הוא המשיח שבדור, היא ע"פ מה שכתוב בספרי קבלה שנשמתו של משיח היא נשמה מבחינת היחידה. ואדמו"ר האמצעי כותב (בספר שערי תשובה ד"ה פדה בשלום) ש"אותה הארה הכללי דבחינת היחידה שכולל כל נשמות ישראל . . מאיר ביחידי סגולה שבכל דור שנקראים ראשי אלפי ישראל . . שהוא בחינת משה ומשיח". ומוסיף על כך הרבי ומסביר, "שבכא"א מישאל יש ניצוץ משיח, בחינת היחידה, ניצוץ מבחינת היחידה הכללית שהיא נשמת משיח. וכיון ש"הנשיא הוא הכל", שכולל כל הניצוצות דמשיח שבכא"א מישאל, בחינת היחידה הפרטית, נמצא, שנשמתו היא בחינת היחידה הכללית, נשמתו של משיח, ולכן הוא המשיח שבדור".

והיכן מופיע ביאור זה? – כאן בשיחה, בהערה 53 על אתר...

ההיסטוריה של העולם התחילה בתוהו ובוהו, חושך והעלם על האור האלוקי שהאיר בכל מקום ביקום. כבר אז נקבע לדורות, שהניצוצות האלוקיים יוחבאו בתוך היש הגשמי, והנבראים לא יוכלו להשיג אלוקות, ולהרגיש באופן מוחשי את מציאותו של הקב"ה.

אך יחד עם זאת, למרות ההעלם והסתר של העולם, קבע הקב"ה מקומות מיוחדים בהם תאיר הקדושה בגילוי. המקום הראשון שנקבע לכך היה אוהל מועד שבמשכן אותו בנה משה במדבר. במקום זה היה "גילוי שכינה" באופן מוחשי. ההימצאות במקום המשכן או בקרבתו נתנה לעם ישראל את ההרגשה שהקב"ה נמצא איתם ממש, צופה ומשיג עליהם. כל מי שעלה לבית המקדש ראה והרגיש במוחש את נוכחותו של הקב"ה בבית המקדש בפרט ובעולם ככלל, והיה ברור לו שהשגחתו והנהגתו מתקיימות בכל מקום באופן תמידי, דבר שהתבטא בין השאר בעשרה הניסים התמידיים שהיו בבית המקדש, ובציווי הפשוט "בבוא כל ישראל לראות את פני ה'" – ובמשמעות הכי פשוטה של הדברים – לראות אלוקות.

גילוי זה המשיך בנדודיו השונים של המשכן בנוב, בגבעון ובשילה, עד שהגיע לנחלתו הקבועה, בבית המקדש הראשון שבנה שלמה המלך בגורן ארוונה היבוסית.

כאשר החריב נבוכדנצר מלך בבל את בית המקדש הראשון (בשנת ג'שלח), הוא הגלה את עם ישראל לבבל (כיום מדינת עירק). השלב הראשון של הגלות התרחש למעשה אחת עשרה שנה קודם לכן, עם "גלות יכניה". יהודים רבים הוגלו עם יכניה מלך יהודה, ובתוכם ארבעה עשר אלף תלמידי חכמים ורבים מגדולי ירושלים (בתוכם מרדכי היהודי ויחזקאל הנביא). המרחק מארץ הקודש, ומ"גילוי השכינה" המוחשי שחוו בבית המקדש, גרם לתחושת נתק. הגולים לא הרגישו עוד באותו סוג של קשר וחיבור עם הקב"ה כמו בעבר. מצב זה הביא אותם לחשוב שהקב"ה נטש אותם והסיר מהם את השגחתו.

יחזקאל הנביא, שכאמור גלה אף הוא עם גלות יכניה, זכה להתגלות נבואית בעומדו על שפת הנהר כבבל. בנבואתו, ראה שבית המקדש עתיד להיחרב ועם ישראל יצאו לגלות, וכעבור שבעים שנה יגאל הקב"ה את בני ישראל מהגלות וישיב אותם לארצם. אולם בנבואה הקשה על הגלות היתה גם נקודת אור של נחמה: גם בתקופת הביניים של הגלות, למרות שבני ישראל יהיו רחוקים מארץ ישראל ומבית המקדש, עדיין יהיה להם מקדש מעט, בו תשרה השכינה כעין מה שהיה בבית המקדש.

וכך אמר הקב"ה ליחזקאל: "ואהי להם למקדש מעט בארצות אשר באו שם", בכל מקום שאתם נמצאים אני אתכם ומשיג עליכם. ולמרות שהתרחקתם מבית המקדש ומגילוי השכינה שבו, השכינה תצא לגלות יחד איתכם, ותשרה בבתי הכנסת שבחוץ לארץ, כך שגם בזמן הגלות יהיה לעם ישראל מקום שבו יוכלו להתחבר לגילוי השכינה. בתי הכנסת יהיו תחליף (זמני כמובן) לבית המקדש.

נבואת יחזקאל התקיימה במדויק. שנים אחדות לאחר מכן נחרב בית

המקדש. המוני יהודים נהרגו במלחמה והשאר הוגלו לבבל.

באותה תקופה היה כבבל בית כנסת מרכזי בשם "שף ויתיב". בית כנסת זה נבנה בנהרדעא מאבנים וחול של בית המקדש שהביאו איתם הגולים בתקופת המלך יכניה, והוא היה המרכז התורני של בבל באותה תקופה, וממנו היו גדולי הדור מפיצים את התורה לכל יהודי בבל. באותו בית-כנסת היה גילוי שכינה מיוחד, עד שפעם אחת היה קשה לנמצאים שם לסבול את עוצמת הגילוי והוצרכו לצאת ממנו.

בתקופת אותה גלות, היו נשיאי ישראל – ירמיהו הנביא ולאחר מכן ברוך בן נריה – יחד עם שאר היהודים כבבל. באותו הזמן בית הכנסת "שף ויתיב" כלל שלושה מעלות: היה זה מקום הנשיא, מקום הפצת התורה, ואבניו היו ממקום המקדש (ראה הערה 22 בקונטרס).

לקראת סוף גלות בבל, נשיא הדור היה עזרא הסופר ובית הכנסת שלו היה סמוך לעיר הוצל. לאחר שבעים שנה בגלות ריחם הקב"ה על עם ישראל וניתנה להם האפשרות (בזמן המלך כורש) לעזוב את בבל. יהודים רבים חזרו באותה הזדמנות לארץ ישראל יחד עם עזרא הסופר, ובנו את "בית המקדש השני". מרכז הפצת התורה חזר לארץ

הקודש, אך נשארו עדיין קהילות ובתי כנסיות פעילים כבבל.

בתקופה שלאחר חורבן בית המקדש השני התפתחה הקהילה היהודית כבבל והפכה למעצמה תורנית אדירה. למרות זאת, נותר עדיין מקומו של נשיא הדור ומקום הסנהדרין בארץ ישראל, שם הם גלו לעשרה מקומות כשהאחרון מביניהם היה בטבריא, שם גם הסתלק רבי יהודה הנשיא.

באותה תקופה, חי בארץ הקודש תלמיד חכם עצום בשם רבי אבא. הוא היה גאון אדיר בידיעת התורה ומופלג במידות טובות. לא פלא שהיה תלמידו הקרוב של גדול הדור, רבי יהודה הנשיא, הידוע בכינויו "רבינו הקדוש".

בשנה שבה הסתלק "רבינו הקדוש", החליט רבי אבא לרדת לבבל וללמד שם תורה. כשהגיע לבבל, עמדו חכמי בבל על טיבו וגדלותו ובאו ללמוד ממנו תורה. תוך זמן קצר נחשב רבי אבא לגדול חכמי בבל וכולם ללא יוצא מן הכלל התייחסו אליו בהערכה ובכבוד גדול. הוחלט שלא מתאים להמשיך לקרוא לו בשמו הפרטי ומאז והלאה הוא מוכר בכינוי "רב" ו"רבינו".

בתחילה התגורר רב בעיר נהרדעא שהיתה מרכז תורני גדול. לבסוף החליט רב לקבוע את מקומו בעיר "סורא". באותה עיר גרו יהודים רבים שלא ידעו ללמוד תורה ורב רצה להחיות את המקום מבחינה רוחנית. באותו זמן נפטר בסורא גר צדק שלא היו לו יורשים. הוא השאיר אחריו בית גדול במקום גבוה עם גינה מרווחת. רב קפץ על המציאה. הוא שיפץ את ביתו של הגר ופתח במקום מרכז תורני גדול שכלל בית כנסת, בית מדרש ללימוד תורה, ו"בית דין". תלמידים רבים באו ללמוד בישיבה של רב, ובית הדין שלו התפרסם כבית הדין המרכזי של בבל. ביתו של רב קיבל את התואר "בית רבינו שבבבל".

משם, הגיע אלינו המושג "בית רבינו שבבבל"...

מדוע נמסרה ליחזקאל הנבואה על בתי ה'מקדש מעט'? מתי נבנה בית הכנסת "שף ויתיב"? מי היה "רבינו שבבבל"? על כך ועוד בכתבה שלפנינו...

שהרבי יחדור לנו בעצמות!

וחפץ אחר כלל, וזהו השתחוואת הנפש. והשתחוואה זו היו מקבלים ישראל ע"י הראיה ברגל בבית המקדש. ומשחרב בית המקדש הגם שאין אנו יכולים להשתחוות, על כל פנים נתפשטה קדושת הארה זו אפס קצהו במקדש מעט בית הכנסת ובית המדרש".

ובמכתב נוסף, מיד אחריו, חוזר על כך הרבי בשנית ובכירור: "אחד הדברים שהעליה לרגל לבית המקדש פעלה ביהודי, כפי שהחסידות מבארת, שהיה משתחוה, ולא רק בחיצוניות, עם הגוף, אלא גם עם נשמתו, כלומר, הוא ביטל את כל כחות נשמתו: רצון, שכל ומדות אל הקב"ה. במילא מובן שבית כנסת שבו ההשתחויה הפנימית מתבצעת באופן הכי טוב, הוא [בית כנסת כזה שהוא] יותר מקדש מעט, יותר קרוב למעלת בית המקדש. וזאת מוצא חסיד כאשר הוא מתפלל בבית המדרש של רבו".

ובמילים פשוטות: כשיהודי היה מגיע לבית המקדש, הוא הרגיש את הקב"ה, הוא התרגש מהאלקות המוחשית, הוא ראה והרגיש בצורה ברורה וודאית שיש מנהיג לעולם, ועליו לקיים את רצונו! נוכחות היהודי בבית המקדש, גרמה לו להתקשר ולהתבטל לה!

וגם כיום, כשחורב בית המקדש, ניתן קצת לחוש ולהרגיש זאת, בכל מקום שהוא "מקדש מעט". אך הרגשה זו גדלה ומתעצמת שבעתים דווקא במקום ה"מקדש מעט" העיקרי, בבית הכנסת של הרבי.

כשנוסעים לרבי צריכים לזכור, שהנסיעה אינה טכנית-חיצונית גרידא – שעולים על מטוס ומגיעים לרבי. זה אף לא (רק) ענין של לצבור כוחות וחיות למשך השנה. הנסיעה לרבי היא ענין פנימי ועמוק יותר. זה לא רק להגיע לרבי בגשמיות, זה בעיקר להגיע לרבי ברוחניות. למסור את כל כולך לרבי. להתקשר לרבי באמת. לבטל את רצונות וכוחות הנפש שלך לרבי מלך המשיח.

ככל שנמצאים יותר ב-770, הרבי יותר חודר לך לעצמות, הקשר שלך עם הרבי נהיה חזק ועמוק יותר, כל ימי חיך הופכים לתלויים יותר סביב הרבי. אז מי לא ירצה להגיע לרבי...?

נקודת היסוד של הקונטרס המופלא "בית רבינו שבבבל" היא, שישנו מקום אחד בעולם "שהוא תמורת המקדש שבירושלים", בו שורה השכינה ובו נרגש הקב"ה בגלוי. פעמים שלומדים היטב את הקונטרס, יודעים אותו ישר והפוך, אך עדיין לא נקלטה הנקודה הפנימית, הנשמה שבדבר.

במכתב מיוחד שכתב הרבי מלך המשיח שליט"א לאחד החסידים עוד קודם קבלת הנשיאות, מבאר הרבי את העוצמה והמעלה הפנימית והמיוחדת של "בית רבינו שבבבל" – מעלה שבהפנמת משמעותה, חשים ומרגישים את יוקר הנסיעה והשהות ב-770 לאין ערוך.

וזה לשון הרבי (אגרות קודש חלק ב' ע' רנ"ד): "אמור אמרתי אשר, כמו בכל שנה, יבוא הנה לימי השמע"צ ושמח"ת ונתראה ונשוחח יחד. וכנראה אשר מפני סיבות שונות ומשונות עכבוהו ולא יכול להוציא לפועל נסיעה זו. וחבל, וכמאמר רז"ל חייב אדם להקביל פני רבו ברגל.

"והנה אף שעתה מקילין בהנ"ל, וכמה טעמים נאמרו בזה, הנה עוד אחת יש בזה. והוא ע"פ הידוע הקושיא במה שאנו אומרים ואין אנו יכולים לעלות ולראות ולהשתחוות לפניך, דבשלמא לעלות ולראות אי אפשר מפני היד כו' אבל ההשתחוואה אפשר להיות בכל מקום לפניו ית' כמו ואנחנו כורעים ומשתחוים כו' ולמה צריך לזה בית המקדש דוקא.

"והתירוץ ע"ז הוא כי יש ב' בחינות בהשתחוואה: (א) השתחוואה חיצונית שמשתחוה בגופו, או מדרגה נעלית יותר בהשתחוואה חיצונית, שבמעשה בפועל, שזה תלוי בגופו, לא ימרוד במלך מלכי המלכים הקב"ה. (ב) השתחוואה פנימית שנעשה בבחינת ביטול רצונו מפני רצון הקב"ה שאין לו רצון

נאך א ביסעל לחיים מוכרחים להתכונן!

בסוגיית הגמרא עליה מבוסס 'קונטרס בית רבינו שבבבל', מופיעים שני סיפורים מיוחדים, המבטאים במעט את גודל מעלתו של המקדש מעט העיקרי של זמן הגלות. הסיפור הראשון הוא על שני אמוראים שישבו ועסקו בתורה בבית הכנסת המפורסם "שף ויתב" בנהרדעא. בעודם עוסקים בלימוד, הרגישו לפתע השניים גילוי שכינה אדיר. אימה וחרדה נפלה עליהם והם פשוט קמו וברחו מבית הכנסת...

הסיפור השני הוא על רב ששת. גם הוא ישב באחד הימים בבית הכנסת "שף ויתב" ועסק בתורה. כמו בסיפור הראשון, גם רב ששת הרגיש לפתע גילוי שכינה חזק ואימה גדולה נפלה עליו. למרות זאת החליט רב ששת שהוא לא יצא... מספרת הגמרא שמלאכי השרת הגיעו והתחילו להפחיד אותו. לבסוף ביקש רב ששת רחמים מהקב"ה והם הניחו לו...

בכל דור יש בית כנסת אחד, בו שורה עיקר השכינה. זה לא אגדה הכתובה בספרים, זה בפועל ממש. יש מקום שבו מרגישים את הקדושה! מקום בו מרגישים גילוי שכינה בצורה הכי חזקה בעולם!

כשאנו לומדים את 'קונטרס בית רבינו', ומבינים ש"בית רבינו שבבבל" הוא מקום שקיים היום, שלא מדובר על 'סיפור היסטורי' – אנחנו עשויים למצוא את עצמנו תוהים: איפה אנחנו בסיפור? למה אנחנו לא מרגישים את זה?

ר' ראובן דונין היה אומר בדרך צחות, שאסור לנו להתנהג כסוסים, כדי שלא נכשיל את הרבי באיסור שנאמר על המלך "לא ירבה לו סוסים"... והדברים נכונים במיוחד לפני שנוסעים לרבי. אי אפשר להגיע לרבי באופן מגושם ולצפות שנרגיש אלקות. אי אפשר. זה לא עובד ככה.

אם אנו רוצים להגיע ל-770 ולהרגיש את האלקות, להרגיש שהרבי זה האמת ולהתעורר בפועל להתמסר ולהתקשר הרבה יותר לרבי – אנו מוכרחים להתכונן. אנו התלוי בנו כדי להיות אכן ראויים לכך!

